

Comença la sessió

15/V/1977

El verb començar no és pròpiament, en cap cas, un verb pronominal. Es cert, però, que en algunes ocasions admet l'anteposició del pronom reflexiu, especialment de tercera persona. El cas principal és quan forma un conjunt, amb valor de temps perifràstic, amb un infinitiu regit per la preposició a. Si aquest infinitiu és un verb reflexiu o pronominal, el pronom, tal com s'esdevé en els temps perifràstics, pot anteposar-se al verb començar. Així, oracions com Començo a despullar-me. Comença a fer-se fosc i Això comença a posar-se bé, es poden transformar en Em començo a despullar. Es comença a fer fosc i Això es comença a posar bé. També hi fora lícita l'anteposició del pronom es en oracions com Aquí es comença aviat i Es comencen moltes coses i, no se n'acaba cap, equivalents a Aquí hom comença aviat i Hom comença moltes coses i, no n'acaba cap, és a dir, en construccions impersonals del reflexiu es (dites, també, passives pronominals).

Fora d'aquests casos, cal considerar suspectes les construccions amb el pronom es anteposat al verb començar. Una oració com Es comença la sessió es podria encara, a tot estirar, justificar com a equivalent a Hom comença la sessió, però mes aviat cal considerar que la sessió és el subjecte de començar: en el qual cas és del tot incorrecte la presència de la forma pronominal, tal com ho es en oracions com Demà «es comença la primavera i La neu «es» comença a caure, en què res no la pot justificar. Cal dir: Demà comença la primavera i La neu comença a caure.

Ara: qui diu «Demà es comença la primavera», ¿es que tracta el verb començar com a pronominal o bé, en realitat, fa ús del verb «escomençar»? Podria tractar-se del segon cas, perquè es cert que es diu sovint «Escomençarem aviat» o «Van escomençar a les onze». Procedent del llenguatge de barriada, el verb «escomençar», creat, amb la intenció d'acolorir l'expressió, per analogia a verbs com escorret o escolir, ha arribat a introduir-se en l'elocució habitual i espontània de molta gent, i l'hem pogut, fins i tot, en algun parlament. No es, doncs, sinó un vulgarisme que res no justifica, i caldria eliminar-lo sense contemplacions.